

Ved ekspropriation af fredskovspligtige arealer, ophæver miljø- og energiministeren fredskovspligten mod udlæg af erstatningsskov i henhold til § 9, stk. 1, og § 14.

ad stk. 3

Det fremgår af den gældende lovs § 3, stk. 1, nr. 1, at skove, der tilhører staten, kommunerne (herunder amtskommunerne) eller folkekirken er fredskovspligtige, bortset fra skove, der erhverves som led i en jordfordeling, jf. stk. 2. Det betyder, at når staten, kommunerne eller folkekirken erhverver eller etablerer skov, bliver de pågældende arealer fredskovspligtige. I praksis har eksempelvis ikke alle kommuner været opmærksomme på, at sådanne arealer automatisk blev fredskovspligtige.

Forslaget medfører, at offentlige myndigheder får mulighed for at sikre, at arealer, hvis formål på længere sigt f.eks. er byudvidelse eller industri, ikke bliver fredskovspligtige. Fredskovspligten kan undgås, hvis der forud for erhvervelse af et ikke-fredskovspligtigt skovareal eller ved offentlig skovtilplantning foreligger en endeligt vedtaget lokalplan, som udlægger arealet til den ønskede anden anvendelse.

Hvis ikke-fredskovspligtige skovarealer eksproprieres til andre offentlige formål, eller der etableres skov på arealer, der er eksproprieret til andre offentlige formål, bliver arealerne ikke fredskovspligtige, under forudsætning af, at de tages i brug til det planlagte formål.

Går der mere end 20 år fra lokalplanens vedtagelse eller ekspropriationens gennemførelse, bliver arealerne dog omfattet af § 4, stk. 1, nr. 1, og fredskovspligten vil i så fald skulle ophæves efter § 9, stk. 2, hvis arealerne skal tages i brug til det oprindelige formål, jf. bemærkningerne til denne bestemmelse.

ad stk. 4 og 5

Bestemmelserne er identiske med § 3, stk. 2 og 5, i den gældende lov.

ad stk. 6

Formålet med den ny bestemmelse er at sikre, dels at fredskovsnoteringen ajourføres, og dels, at de pågældende myndigheder er opmærksomme på fredskovspligten. Underretningsforpligtigelsen kan udbygge samarbejdet mellem de øvrige myndigheder og miljø- og energiministeren, f.eks. i form af overordnet rådgivning og vejledning fra statskovdistrikterne. Herved undgås også fejltagelser om arealers retlige status.

Når arealer midlertidigt tilhører staten, jf. bemærkningerne til stk. 2, indtræder underretnings-

pligten først, når tidsfristen på 5 år er udløbet. Hvis der er forløbet 20 år efter en endeligt vedtaget lokalplan eller en ekspropriation, uden at arealerne er anvendt til det påtænkte formål, bliver arealerne fredskovspligtige i medfør af stk. 1, nr. 1, hvis de er skovbevoksede. Underretningspligten for sådanne arealer indtræder på dette tidspunkt.

Til §§ 5, 6 og 7

Bestemmelserne er indholdsmæssigt uændrede i forhold til den gældende lov.

Til § 8

ad stk. 1

Ved afgørelse af, om et areal kan pålægges fredskovspligt, tages udgangspunkt i regionplanbestemmelserne, naturbeskyttelsesloven, herunder navnlig kystzonebestemmelserne, den øvrige arealregulerende lovgivning, f.eks. landbrugsloven, samt eventuelle servitutter, der påhviler det enkelte matr.nr.

Hvis der ikke i den forbindelse er noget til hinder for, at der kan etableres skov, vurderes arealets egnethed til god og flersidig skovdrift, herunder sker der en vurdering af størrelse, udformning og dyrkningsgrundlag. Som en forudsætning må det oplyses, om der påhviler arealet vejbyggelinier og lignende, der på et senere tidspunkt kan medføre, at en eventuel skovbevoksning må fjernes.

Hidtil har der været to forskellige metoder til pålæggelse af fredskovspligt. § 8 i den gældende lov forudsætter, at ejeren, efter tilladelse fra miljø- og energiministeren, tinglyser fredskovspligt på ejendommen. Denne bestemmelse anvendes i den overvejende del af sagerne. Efter § 9 i den gældende lov sørger skovlovsmyndigheden for, at der noteres fredskovspligt i tingbogen og matriklen. Denne bestemmelse var tænkt anvendt i skovrejsningsområder, når der ydes tilskud.

Ved den foreslåede bestemmelse vil der fremover kun være én metode til pålæggelse af fredskovspligt, nemlig notering i matriklen, jf. stk. 4. Ministeren er ansvarlig for, at noteringen sker. Der er tale om en forenkling, idet notering i tingbogen via matriklen er en enklere proces end tinglysning af en deklaration.

Ved i fremtiden at lade matriklen være det centrale register for fredskovspligtige arealer sikres det, at der eksisterer præcise oplysninger i form af kort og registre, hvoraf det konkrete fredskovspligtige areal fremgår, også hvor der er tale om fredskovspligt på dele af et matrikelnummer.

Kort- og Matrikelstyrelsen videregiver oplysningerne til tinglysningskontorerne, så oplysningerne